

[Glensgård]

det danske rige, tilhøre det danske rige. Jeg vil da godt, fordi der har været en del debat om det, spørge statsministeren, om han kan bekræfte, at der for Færøernes vedkommende vil gælde de samme forhold, som der gør for Grønlands vedkommende, hvis der er olieforekomster i havbunden.

Men så kom hr. Lindenskov jo til, at man gerne ville have fiskeriinspektion på Færøerne. Det var man ikke ked af. Nu har vi læst noget deroppefra – jeg tror da egentlig kun, det er avishistorier – om, at man ligefrem ønsker fiskeriinspektionen hjem. Jeg kan godt forstå, at man gerne vil have fiskeriinspektionen på Færøerne. Den vil i tiåret 1980–1990 koste det danske samfund 1,1 mia kr. i faste 1979-priser. Den danske fiskeriinspektion vil koste 111 mill. kr. om året. Og hvem betaler det? Ja, det gør bl. a. de danske fiskere over deres skattebilletter. De færøske fiskere får fordel. Er de så solidariske, når de danske fiskere har banket hovedet mod deres fiskekvota? Nej, så er det bedre at give den fiskekvota til russerne og til nordmændene, og hvem man ellers giver den. De danske fiskere, som betaler for den danske fiskeriinspektion over deres skattebilletter, kan sandelig ikke få andel i en sådan eventuel fiskekvota på Færøerne.

Er det det, man mener med et solidarisk samfund? Er det det, hr. Lindenskov mener at danskerne fortsat skal finde sig i? At vi altså blot bidrager? Er det således, at færingerne også i fremtiden bare vil nyde, men ikke yde? Hvornår kommer den solidaritet, som man så gerne vil bryste sig af? Mon ikke det hænger sådan sammen, at så længe man modtager store tilskud fra de danske skatteydere, så vil man gerne være med i det danske samfund, men den dag det modsatte sker, at færingerne skulle give nogle bidrag, så ønsker man at melde sig ud. Fremskridtspartiet har bare set realistisk på fremtiden.

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Camre var i sin tale inde på, at det var SF og de radikale, der var skyld i, at regeringens beslutningsforslag om overskudsdelingen havde måttet tages af bordet. Jeg tager da gerne en del af skylden på mig, og jeg vil godt her nøjere forklare hr. Camre hvorfor.

Allerede ved første behandling af forslaget opfordrede fru Lilli Gyldenkilde regeringen til at tage forslaget af bordet og sende det ud til diskussion, skaffe det en folkelig opbakning, og, når det havde fået det, få det tilbage her i folketinget igen. SF har ikke noget imod overskudsdeling, selv om vi ikke er glade for lige præcis den form, socialdemokratiets overskudsdelingsforslag har, men vi mener ikke, der er nogen mening i, at LO-toppen skal presse et overskudsdelingsforslag ned over hovedet på de lønarbejdere, der måske i dag slet ikke er interesseret i det.

Hr. Bertel Haarder og hr. Palle Simonsen har talt meget om kommunerne og talt meget om, hvordan man fra statens side skulle sørge for, at også kommunerne sparede, og vi har hørt fra finansministeren, at der stadig væk er en stigning i kommunernes udgifter. Jeg vil godt om det sidste sige, at den stigning på 3 pct., som man regner med, skal ses på baggrund af, at man sidste år henstillede til kommunerne kun at forøge deres udgifter med 3½ pct. Det betød for mange kommuner, at vigtige anlægsarbejder måtte sættes i stå, og det betød, at mange kommuner måtte hæve kommuneskatten. Jeg har meget svært ved at forstå, hvordan hr. Bertel Haarder får ideerne om, at vi skal lægge en hård hånd ned over kommunerne, til at svare til det decentraliseringsprincip om det nære samfund, som venstre altid er gået ind for, og som kommunalreformen vel også var et udtryk for. Staten har væltet en hel del udgifter over på kommunerne.

Jeg vil gerne advare imod al den snak om kommunernes sparekatalog og om at slå op i det og finde nogle gode spareemner. Kommunernes sparekatalog er foreløbig en fuldkommen uprioriteret oversigt over mulige og umulige forslag indsendt af alle kommuner. Jeg mindes et forslag, der kom, men som måske aldrig nåede frem til kataloget. Det var et forslag fra en viceborgmester i en nordjysk kommune. Han ville løse arbejdsløshedsproblematikken ved at sende kvinderne tilbage i hjemmene, så der kunne blive plads til mændene på arbejdspladserne. Det er i hvert fald ikke den måde, vi i SF ønsker at løse arbejdsløshedsproblemet på, hverken i kommunerne eller i staten.

Hr. Palle Simonsen sagde, at det, jeg sagde om NATO og daginstitutioner, havde han hørt i et forsamlingshus, men han havde dog